

ПІДГОТОВКА КАДРІВ ДЛЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я

*Гуцул І.В. *, Гайдаш І.В.В. **, Глазкова Н.О. ** м.Остроз, Національний університет «Острозька академія»* м.Рівне, Державний заклад «Луганський державний медичний університет»***

При реформуванні будь-якої галузі, в тому числі охорони здоров'я, ключову роль відіграє кадрова політика та кадрове забезпечення галузі. Після ліквідації у грудні 2012 року обласних, районних та міських санепідстанцій, як юридичних осіб, а в подальшому у березні 2017 року Держсанепідслужби України, найбільш гострою проблемою для вітчизняної сфери громадського здоров'я стала втрата висококваліфікованих і досвідчених фахівців профілактичної медицини, на підготовку яких держава витратила десятки років і значні кошти. Окрім цього, при відкритті у лютому 2017 року нової спеціальності 229 «Громадське здоров'я» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» та введення у серпні 2020 року нових професій (Зміна №9 до ДК 003:2010) за шифром 2225.2.

«Фахівець з громадського здоров'я» та «Фахівець з довкілля та здоров'я» виявились невирішеними питання щодо подальшого працевлаштування випускників-бакалаврів за даною спеціальністю. Наразі, у відповідності до наказу МОЗ від 10.10.23. №1769 «Про затвердження змін до Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників.

Випуск 78 «Охорона здоров'я», ці питання частково вирішені.

Основною стратегічною ціллю підготовки кадрів у сфері громадського здоров'я є реалізація політики та розбудови ефективної вітчизняної системи охорони громадського здоров'я за міжгалузевим та міжсекторальним спрямуванням у відповідності до принципу «Охорона здоров'я в усіх політиках держави». Відкриття спеціальності «Громадське здоров'я» та підготовка фахівців за новими професіями в ближнє десятиліття буде надзвичайно

затребуване з огляду як на суспільний запит щодо безпечного середовища життєдіяльності, біобезпеки територій, санітарно-епідемічного благополуччя населення, так і з боку держави у сфері національної безпеки, враховуючи наслідки пандемії COVID- 19 та російської військової агресії.

Тому необхідно, в найкоротші терміни, провести підготовку та прийняття «Національного плану розвитку кадрового забезпечення системи охорони громадського здоров'я до 2030 року» за міжгалузевим та міжсекторальним спрямуванням, за вищевказаним загальнонаціональним принципом – «охорона здоров'я в усіх політиках держави», на основі оцінки кращих практик зарубіжного та вітчизняного досвіду.